

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 77 (2493).

СУБОТА, 24 ЧЕРВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ОБКОМУ
КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

23 червня відбувся пленум обкому Компартії України. Пленум розглянув питання «Про завдання партійної організації області по поліпшенню виховання молоді і посиленню партійного керівництва комсомолом у світлі положень, висновків і рекомендацій, викладених у промові Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ, та постанови листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України».

З доповіддю в цьому питанні виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

В роботі пленуму взяли участь інспектор ЦК Компартії України О. А. Ружицький і секретар ЦК ЛКСМ України С. П. Бабич.

В обговореному питанні пленум ухвалив постанову.

(Звіт про пленум читайте в наступному номері «Молодого комуніста»).

ЮНІСТЬ, ДРУЖБА, МИР

ВОНИ ЗНОВ
ЗУСТРІЛИСЯ
В БОГДАНІВЦІ
В ІНТЕРНАЦІО-
НАЛЬНОМУ
ТАБОРІ ПРАЦІ
І ВІДПОЧИНКУ

Вони добре знали цю дорогу. Щоправда, по-різному. Снажимо, Теране Ефендієва і Мазакір Касумов пам'ятали з минулого року ці пейзажі, що змінювалися за вагонним віном. Галігат Касумова, Араз Байрамов, Ільгам Ефендієв та інші члени загону імені Севілі Казисові долали відстань від Халдана до Богданівки вперше. І все ж вони знали цю дорогу. З розповідей десятикласників своєї школи, котрі минулого року трудилися в Богданівському інтернаціональному таборі праці і відпочинку «Дружба», з розповідей українських учнів, котрі не раз були гостями своїх азербайджанських друзів. Вони добре знали цю дорогу. І хоча знали, що вона далека, хоча їхати збиралася довго, та нікого не здивувало те, що всі, хто від'їжджав, брали з собою... троянди.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗАВТРА — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

РІК УДАРНОЇ ПРАЦІ

КІРОВОГРАД

Працювати по-ударному взяли собі за правило члени комсомольсько-молодіжної бригади регулювальників-настроювачів радіоапаратури Кіровоградського заводу радіовиробів, яку очолює Володимир Рябченко. 31 травня вони рапортували про завершення виконання плану чотирьох років. Свою п'ятирічку цей колектив зобов'язався виконати до кінця ювілейного комсомольського року.

СВІТЛОВОДСЬК

Дбають про збагачення природи рідного краю комсомольці і молодь Світловодського району. В місячнику лісу і саду, що закінчується, взяли участь понад 14 тисяч юнаків і дівчат, піонерів і школярів. Протягом місячника вони посадили на землях держлісфонду, на пісках, у ярах та балках колгоспів і радгоспів 406 гектарів лісу, а також 101 гектар нових лісосукул.

ОЛЕКСАНДРІЯ

На честь 60-річчя ВЛКСМ учні шкіл міста розгорнули

змагання за створення запасів вторинної сировини для металургійної промисловості. Вони вже зібрали 322 тонни металолому. Перше місце у змаганні посіла середня школа № 7.

БУДЕ ВІДКРИТО МУЗЕЙ

П'ять років минуло відтоді, як дівчата-продащиці, члени комсомольсько-молодіжного колективу магазину «Оксана» Кіровоградського міськпротмторгу, зарахували почесними членами свого колективу Герої Радянського Союзу Олега Кошового і Любов Шевцову. Всі ці роки заробітну плату молодоговардійців вони систематично перераховували до Радянського фонду миру.

А з Денем радянської молоді в приміщенні магазину відбудеться відкриття кімнати-музею молодоговардійців. Такий подарунок мешканцям міста зроблять комсомольці магазину в Тиждень миру.

СЬОГОДНІ—ВСЕСОЮЗНИЙ
КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ СУБОТНИК
ПАЗУСТРІЧ ХІ ВСЕСВІТНЬОМУ ФЕСТИВАЛЮ
МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ НА КУБІ

СУБОТНИК—ФЕСТИВАЛЮ

— Особливість нинішнього суботника — в чому вона, на ваш погляд!

— Свято праці юнаків і дівчат країни — комсомольсько-молодіжне. Але як уявити роботу, наприклад, потокової лінії, цеху без ветеранів, кадрів робітників? Адже всі працюватимуть в основному на своїх звичних місцях. Тому закономірним був виступ ветеранів Світловодської меблевої фабрики, які на мітингу молоді цеху № 2 прийняли звернення: «Комсомольці всіх поколінь — на суботник!» Заклик обійшов заводи, фабрики, установи, господарства міста і району. Так що поряд з молоддю в акції солідарності з наступним ХІ Всесвітнім фестивалем на Кубі візьмуть участь і комсомольці старших поколінь.

— Назвіть, будь ласка, найвищі точки напруги

Напередодні наш кореспондент попросив голову міського штабу по підготовці і проведенню суботника на честь ХІ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, першого секретаря Світловодського міськомкому Анатолія ДІБРОВУ відповісти на кілька запитань.

ПОВІДОМЛЯЄ ШТАБ

Фестивального суботника. — Важко одразу й визначити їх. Бо на мітингах і зборах по обговоренню ініціативи молодих робітників депо Москва-Сортувальна прозвучало одностайне рішення — в день суботника працювати по-ударному, з найвищою продуктивністю. Багато комсомольсько-молодіжних колективів випустять продукцію із заготовлених матеріалів. Тож для цього вони створили під час підготовки до суботника відповідний фонд сировини, електроенергії, пального.

І все ж гарячі точки на

ками, молоді робітники випустять продукції найвищої якості на 35 тисяч карбованців.

Напруженим буде день 24 червня і у членів редакції молодіжних радіопередач. Їм належить випустити радіогазету повністю на матеріалах суботника.

— Який планується внесок юнаків і дівчат міста й району до фонду фестивалю?

— Суботник буде масовим. І кожен його учасник хоче зробити свій особистий внесок в успішне проведення наступного фестивалю на Кубі. Загальна частка становитиме не менше 17 тисяч карбованців. Найважливішим же результатом суботника, вважаю, буде те, що в акції солідарності з фестивалем візьмуть участь кожен юнак і юнка району.

В АЛЕНТИНА Качаєва рукою відкидає з чола шовкове пасмо білявого волосся і підставляє зеленому вітру усмінене обличчя. Дорога попереду «газика» розкручується асфальтною спіраллю, що в'ється між двома стінами пірамідальних тополь даленіючого степу Долинського району.

Зелені крила врунстих полів. Зелені вибухи крилатих дерев обабіч шляху. Зелений вітер, пронизаний дзвінками сонячними променями.

— А ось і наше Молодіжне!

— Де? — здивовано питаю я, дивлячись на адміністративний корпус цукрового заводу.

— Звідси бере початок наше селище, — пояснює Валентина, — два десятки років тому тут виросла перша вулиця — вулиця Будівельників. Тут...

...Наринались брезентові намети молодих будівельників, що з різних кутків країни приїхали на республіканську комсомольську будову. Разом зі стінами заводу піднімалися поверхні житлових будинків, середньої школи, дитячих садків.

— Сьогодні наше сели-

ще, — каже В. Качаєва, — налічує коло трьох з половиною тисяч мешканців. Мас 12 вулиць, Будинок культури.

— І художню самодіяльність? — перепитую я.

— Безумовно. І до того ж цілком молодіжну. В усіх гуртках — вокальному, естрадному, художнього читання, агітбригаді беруть найактивнішу участь комсомольці заводу (їх у нас понад 150). Хлопці завзяті, запальні. Вони...

...По-ударному працює комсомольсько-молодіжний колектив водіїв цеху механізації, очолюваний молодим комуністом Павлом Лисенком. П'ять водіїв нагороджено знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник 77» (усього на заводі подібні нагороди отримали 19 молодих трудівників).

Щодо наставництва, то йому цукровики надіють особливу вагу. Скажімо, в механічній майстерні за кожним комсомольцем закріплені наставники. З творчим вогником працюють зі своїми підопieczними молоді наставники токар

Розповідь про молодь Молодіжного в діалогах

Олексій Пикітук, слюсар Микола Соловей та інші.

— Ряду наставників у нас, — доповнює Валентина Качаєва, — очолює директор підприємства Валентин Матвійович Росинський. Рада контролює не тільки робочі зміни молодих трудівників, а й те, як активно вони беруть участь у громадському житті, де вчаться...

...Чимало цукровиків учить в заочних вузах і технікумах. Сорок сім чоловік — учні школи робітничої молоді. А ось ком-

сомольці слюсар Валентин Марченко вчиться на третьому курсі сільськогосподарської академії.

50 комсомольців заводу — слухачі гуртків «Політика КПРС—марксизм—ленінізм у дії».

— А ще у нас є свої традиції, — раптом переходить на зовсім іншу тему Валентина Качаєва. — Щоправда, вони не дуже давні, але зате міцно прижилися в Молодіжному.

— І з чим же вони пов'язані?

— Із знаменними подія-

ми в житті молоді людини. Наприклад...

...Весною цього року одружувалися ударник комуністичної праці, ливарник Василь Корнісов і лаборантка хімілабораторії Світлана Стадник. Їхнє комсомольське весілля було виповнилося урочистістю цього обряду. Молодих привітали секретар заводського партійного комітету А. Б. Щербаків, секретар комсомольської організації підприємства Валентина Качаєва. Ключі від нової квартири молодому подружжю вручила голова заводського комітету профспілки В. С. Черніш.

Традиційними стали й проводи молодих робітників цукрозаводу в армію. Майбутнім воїнам вручають пам'ятні подарунки, передають наказ від односельчан служити вірно і щиро високу честь радянського воїна.

— Валю, — задаю наприкінці запитання, — який подарунок готують

ваші комсомольці 60-річчю ВЛКСМ?

— У першу чергу — трудовий. На честь комсомольського ювілею ми організували між первинними трудове суперництво під девізом «Працювати по-комсомольському — значить бути в авангарді соціалістичного змагання». Крім того, ми пишемо історію своєї комсомольської організації. Її ми теж присвячуємо 60-річчю Ленінського комсомолу...

...Зелені вітрила дерев напинає вітер червня. Вулиці Молодіжного цвітуть райдужною літніми квітами усмішок щасливої малечі. Сьогоднішній першокласники — це вже сторожили Молодіжного, коли врахувати той факт, що йому самому ледве виповнилося два десятиріччя.

Червень — місяць літній. Але в цьому селищі він по-весняному розгортає високий купол мирного неба, під яким живе, трудиться і вимірює митьбуття славна молодь комсомолів Молодіжного.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Юність, дружба, мир

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

То було нелегко — привезти з Азербайджану на Україну троянди так, щоб не прив'яв жоден пелюст цих ніжних квітів. І все ж учням з Халданської середньої школи удалося це. Бо везли вони не тільки до пам'ятки на загиблим воїнам. Воїнам, котрі ціною свого життя подарували їм і світле небо над головою, і щасливу юність, і цю велику, справжню дружбу всіх радянських людей, і це велике чуття — чуття єдиної родини.

Він так і зветься — інтернаціональний табір Богданівської середньої школи № 1, табір «Дружба». Бо й вона, дружба, привела до українського села азербайджанських дітей та учнів Балашихінської середньої школи № 1 Московської області.

— На початку літа я була найщасливішою в усій школі, — сміється Наталя Чупенко. — Не вірте! Спитайте наших, як заздрили мені десятикласники...

Десятикласники Балашихінської школи й справді заздрили Наталі.

Минулого року вони разом з нею, тоді восьмикласницею, вперше приїхали в табір праці і відпочинку у Богданівку. Цього літа вони прийшли проводити в Богданівку дев'ятикласників...

— Наталю, Сергію Бабичу передай: на транторі їздити я не розумію. Недавно в селі був, пробував...

Торік уперше сідали за кермо трактора місцеві жителі з Московської області. Вчив їх юний інструктор — Сергій Бабич. Нині Сергій закінчує десятий. Після школи — вже твердо вирішив — буде механізатором у колгоспі «Родина». А тепер у вільні від сенокосів години він за звичкою поспішає до табору праці й відпочинку і разом з однокурсниками Сергієм Довженком та Володею Бонченком знову розкриває механізаторські секрети російським та азербайджанським хлопцям. Цього разу підкорився трантор Андрій Антонов, Михайлові Абрамівну, Сергію Бельським, Сашкові Шеремцову, Володі Політову. І вони разом з богданівськими школярами допомагають нині заготовляти сінаж у колгоспі «Родина».

А Оля Копелович навчилася користуватися дольним апаратом. Коли на вечірній лінійці майстер машинного доіння колгоспу Олена Іванівна Демешко відзначила дівчину за старанність і вміння, Оля вдячно поклонила на своїх богданівських подруг — Катрію Гурину та Аллу Гордичук. Це ж із їхньою допомогою того дня Оля справилася з доінням цілої групи корів, це вони вчили, підказували, допомагали. Та й нічого дивного, адже табір зветься «Дружба»...

Вони завжди разом — у роботі (скільки вже просапали кукурудзу, городні культур, скільки зібрали норму для шовкопрядів), на відпочинку, змаганнях. І даєте, запальний «Чемале» танцює тільки Терен зі своїми однокласниками? І богданівку Наталю Дубову, і її тезку з Балашихи Наталю Ієзнову — навіряд чи кого з присутніх залишить байдужим цей вихор музики. І знову ж усі вони стануть у коло, коли зазвучить гопак, і співатимуть усі разом російських пісень. Во табір — «Дружба». І тому немає тут переможених на футбольних змаганнях, навіть якщо у ворота однієї з команд забито більше м'ячів, ніж у сорота іншої. І тому на вечорі «Салют, фестивалі», присвячені ХІ Всесвітньому фестивалю молоді і студентів, болітники із загону імені Любові Шевцової допомагали командирів загону «Росвесни» Іллі Чеботу. І тому, проводжаючи учнів Халданської та Богданівської шкіл до

Григоропольської середньої школи, що в Ставропольському краї, російські, українські й азербайджанські хлопці і дівчата не прощались назавжди. «До побачення, — казали вони, — до скорої зустрічі!» До зустрічі. Адже табір — «Дружба»... Ілягають до підніжжя пам'ятника квіти. Великі садові ромашки, вирощені на українській землі, урочисто-серйозні гвоздики, привезені з Росії, тендітні троянди — з Азербайджану. На пам'ятнику загиблим воїнам викарбувано прізвиська. Українські, російські, азербайджанські. Всього радянський народ ооронив щастя нашої землі. Вся радянська молодь творить сьогодні щастя країни.

Н. ПАСТУШЕНКО.

Учні трьох республік кладуть квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну.

Десятикласники Богданівської середньої школи № 1 імені В. І. Леніна (зліва направо) Алла ГОРДИЧУК, Катерина ГУРИНА і десятикласниця Балашихінської середньої школи № 1 Оля КОПЕЛОВИЧ на молочнотоварній фермі.

Інструктор водіння транторів Богданівської десятирічки М. Ф. ПЛАТОНОВ (зліва) з дев'ятикласником Богданівської десятирічки Василем БАБЕНКОМ і десятикласником Балашихінської середньої школи Володимиром БЕЛЯЄВИМ (справа) перед виїздом у поле. Фото В. КУВІКА.

ЖИВОТВОРЕННЯ ДЖЕРЕЛО

У Кіровограді на курсах перепідготовки вчаться понад 400 учителів області. Позавчора всі вони заповнили зал Палацу культури імені Компанієць, щоб провести науково-практичну конференцію, присвячену книжкам Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля» і «Відродження».

Вступним словом відкрив конференцію директор обласного інституту вдосконалення учителів М. А. Яровий.

Зі схвилюваними спогадами про бої на Малій землі виступили колишні фронтовики Деметрій Аврамович Цимбал та Олена Спирidonівна Гріцаєнко. Олена Спирidonівна була фельдшером і редисткою і в числі перших висаджувалася на Малу землю. Вони обоє не раз зустрічалися з Л. І. Брежнєвим.

Всі вони висловили єдину думку, що для учнів книги Л. І. Брежнєва дуже потрібні, вони хвилюють їх, учать жити, вчать їх стати справжніми радянськими людьми.

Надзвичайно цікавим був виступ ректора Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна доцента Федора Гнатюка Овчаренка. Тоді, коли Л. І. Брежнєв працював першим секретарем Запорізького обкому партії, Ф. Г. Овчаренко очолював в обкомі відділ пропаганди і агітації. Він розповів учителям про риси Л. І. Брежнєва як партійного керівника, про його чуйність, повагу до людей, про його великі організаційські здібності. З ним завжди було легко працювати, вирішувати найскладніші питання, найважчі завдання. Від нього завжди чекали допомоги. Л. І. Брежнєв був умілим і добрим організатором, тому й став видатним державним діячем.

Підсумовуючи роботу конференції, яка пройшла дуже змістовно, повчально, цікаво, М. А. Яровий від імені учасників закликав обком Компартії України, що всі вчителі в новому навчальному році продовжать роботу над вивченням книг Л. І. Брежнєва, виховуючи учнів у дусі відданості Батьківщині, Комуністичній пер-

М. СТОЯН.

Група комсомольських активістів Олександрівського району здійснила похід по місцях бойових дій народних месників, побувала біля колишніх партизанських стоянок, зустрілася з учасниками тих далеких грізних років. Свій похід група присвятила славному ювілею в житті нашої країни — 60-річчю Ленінського комсомолу.

ЗУСТРІЧ БІЛЯ ЗЕМЛЯНКИ

Сьогодні цей ліс називається Комсомольським. Стручки сосни, мов вартові, стоять уздовж вузької дороги. По ній наш маршрут веде до місця розташування партизанського загону імені Ворошилова. Вже з серпня 1941 року зібрався перший патріот, вони вирішили в тилу ворога наблизити час Перемоги.

Понад 35 років оцій невеличкій землянці — житлу, до якого не звикли юні очі. В ній містився штаб загону. Тут розробляли плани операцій, тут приймали нових учасників підпільної боротьби з окупантами і схилили голови перед тими, хто віддавав своє життя в бою. Почорніла деревина в землянці, підросли дуби навколо, та вічно жива пам'ять про безсмертний подвиг народу, який не захотів коритися загарбникам.

На 35 років постаріша колишній командир кінного взводу загону імені Ворошилова Іван Пантелеймонович Кононенко, котрий нині працює в Олександрівському лісництві. Саме з ним зустрілися учасники походу біля старої землянки.

Неподалік від колишньої землянки могила, в якій поховано партизанів Пальнова, Кравченка, Парфенова, Александрова... Запам'ятайте їхні імена! Вони віддали своє життя — коротке, але сповнене подвигу — за нас із вами. Запам'ятайте це! Іван Пантелеймонович Кононенко та учасники походу Наталя Заїрєвська поклали до підніжжя скромного обеліска на могилі корзини з квітами. Потім — хвилину мовчання...

Коли друзі ховали побратимів, вони не думали про обеліси. Просто зробили на деревах, що оточували це місце, незвеликі зарубки. Сосни вирости, а помітні лишилися. Боляче було деревам від таких ран, та витерпіли вони і донесли до нас пам'ять про славних синів землі, зберегли своє поранення корою авторографії лісових месників. Ось що таке рідна земля!

ПАМ'ЯТЬ ХУТОРА БУДИ

Лідице і Хатинь. Біль і тиша дзвонів. А це є в оточенні лісів на хлібородній Україні хутір Буді. Щороку 18 червня в цьому населеному пункті, позначеному лише на великомасштабних картах, стоїть тиша. Того літнього дня 1943 року тут розігралася трагедія.

Була друга година ночі, коли Буді оточили з усіх боків гітлерівці і їхні ополічники — поліцаї та зрадники. Загрожували приклади в домовки. У двері і вікна. Виходи! Молодь — наліво, інші — направо. Шнелі! Розбуджений хутір серед лісів чекав цього. Адже він був партизанським. Тут відпочивали і харчувалися народні месники, сюди численні зв'язкові приносили відомості про ворога. А що тепер?

Ворожа операція була продумана. Молодь — до Німеччини, решту — стратити. Під віковими дубами вже рили велику яму.

Тієї страшної ночі вдалося врятуватися лише трьом. Розподідає Марія Василівна Канюка, що разом з чоловіком Іваном Петровичем випадково не попала під кулі.

— Подивіться на список жертв. Сім'я Проценків налічувала вісім чоловік. Тієї ночі мати мала народити ще одну дитину... Поруч матерів падали від куль малі діти...

У цій могилі поховано 82 жителів хутора Буді. Стоїть над нею пам'ятник. Жінка з дитиною на руках і з серпом. А ногою вона роздає меч.

Біля цієї могили учасники походу провели лінію слави. Вони поклялися ніколи не забувати про тих, хто йшов на смерть заради нас... Шуміли позаду вікові дуби, а попереду білі новими дахами спалені колишні партизанський хутір Буді.

Вічна пам'ять вам, народні месники! Ми ніколи не забудемо вашого подвигу!

М. РАНСЬКИЙ,
учасник походу, працівник олександрівської районної газети «Вперед».

І ДИХАЮТЬ НАШІ ВЕРНІСАЖІ БАРВИ...

Юрій лонувався трошки стомленим і розбитим. Так було завжди після того, як він повертався з від'їзду. Зате заповнювали душу образи, почуття. Тримав усе те в серці, наче боявся викинути людям передчасно. Знав, що має передати свій пастрій тільки кольору і тільки полотну. А в такий спосіб — людям. Хто він, який він, двадцятирічний художник Юрій Вінтенко? Секретар комсомольської організації Кіровоградських художньо-виробничих майстерень Художнього фонду УРСР, член об'єднання молодих художників-мистецтвознавців Спілки художників СРСР, учасник

республіканських виставок. Симпатичний, урівноважений хлопчина, книголюб і естет. А втім, то падо загальні його характеристики. Надто загальні. Він показав нам свій автопортрет, аби ми трошки торкнулися його удачі і невдачі, аби ми його пізнали і полюбили, і свої картини, де дихали барви синію і мріями, де «близькі сонця стигли на лоту». Але спершу про автопортрет, де Юрій розклав на спектри свої різнокольорові радощі та болі. Напружене, замислене обличчя, на якому квітнуть волошковим цвітом очі. Великі очі художника. Бо, мабуть, головне для нього — то бачити світ. Бачити по-своєму дивинію край села, в якому колись мужні люди вистояли в боротьбі з лютим ворогом. Застигла дзвіниця на полотні, і наче зараз ударять на сполох дзвони, загойдається небо і мужні люди знову відбудуть її боронити. Очі художника побачили краплини атомів

Юрій Вінтенко — художник-публіцист. І тим, певно, цікавий. А втім, поперітсь до його автопортрета. До синіх очей, всевидючих і вдумливих. Бо очі художника — то шлий світ. Поки що не до кінця зрозумілий, та вже цілий світ. Чому? Юра Вінтенко признався, що вибору професії для нього ніколи не існувало. Шасанне признався, але чому таке похмуре, таке темне тло автопортрета, кло — очі, де скоріше вгадуються, ніж бачаться, обрис Нефертіті і гострі вуха гелезійної антени? Признання вічності і неплітності краси, вічності мистецтва? Прекрасне існувало й існуватиме, чи, може, Нефертіті просто витіснили телевізійні антени? А втім, скоріше розумієш, що вузлуватими пальцями антен ми торкаємось цілого світу, ми невіддільні від долі палестинських біженців і вдов у Заїрі...

Певно, тому таке похмуре, маліно-сине тло автопортрета, де квітнуть запітальні сині очі.

Що там, за дверима буття, Обшугованими дерматинами? Зіроч золоте няття Мовчить мені тоном малиновим. Я слухаю, вперто слухаю, Чолом б'юся, б'юся серцем приваго.

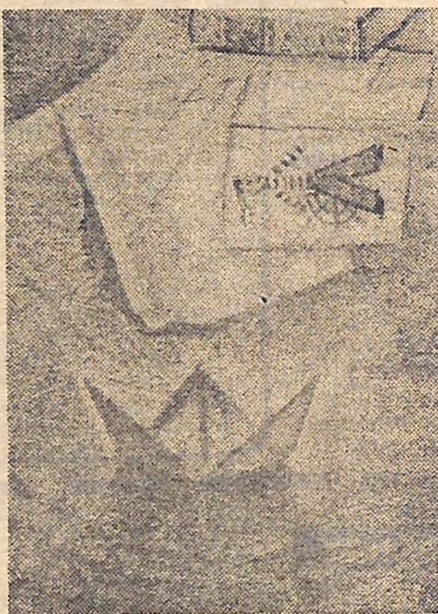
Я хочу намацати мукою, Де справді наліє, а де напразо...

Сьогодні перед Юрієм Вінтенком як свого часу стояли перед Іваном Драчем, стояли оці запітання. Як перед кожним, хто шукає шляхи до утворення власної лінії. Нехай буде то в поезії, в картинах чи в світі.

Ці пошуки себе привели Юрія Вінтенка в Красногірку, на могилу спартаківців. Анастасій Пунтін, Володимир Волохов, Михайло Надеждін і Юрій Вінтенко щойно повернулися з творчого від'їзду до Красногірки. Повернулися, щоб передати в барвах гренетийні неспокій мужніх комсомольців. І своє захоплення ними, і свою гордість за них...

Л. КРАВЕЦЬ.

На знімках: картини Ю. Вінтенка «Автопортрет», «Невідкрита острова», «Колосок».

НЕ СУМНІВАЙСЯ, БАТЬКУ

Оце взимку приїздив у Світловодськ бригадир тракторної бригади Герой Соціалістичної Праці Іван Іванович Ретушний. Приїхав з Вінниччини відвідати вуча та разом і пересвідчитись, чи не втік син на легкий хліб. Вважав, що для сумнівів є підстави: закінчив Василь технікум, вивчився на енергетика, а по-дався он куди — у плавильники. По романтику? А хіба деревути людям, світло — це не романтика? Що він знав раніше про ту металургію? Хліборобський душі противна всіляка фальш, особливо у праці, і такий поворот у біографії нащадка бентежив Івана Ізгнаниця.

Та ні ж, батьку, не помилився ваш син. І самі ви це добре бачили, і голова заводу профспілки заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР В. М. Малишко вас у цьому запевнив, і синові друзі так сказали. А їхньому слову можна вірити.

Увечері про що тільки не говорили батько із сином. Дивився старий хлібороб на Василя і думав, що байда-жа до своєї роботи людина

не зможе напружені норми виконувати на 160 процентів (у Василя бувас й більше), не зможе отак завзято боротися на Всесоюзному конкурсі плавильників і зайняти третє призове місце. Слухав захоплюючи розповідь про завод, заводчан

людей хлібом годус. Що тут скажеш, син має рацію!

Цікаво, як відповів би Василь три роки тому? Певно ж, не з такою гідністю і гордістю, бо сам не знав, чи буде металургом, плавильником. Після армії шу-

кав роботи за фахом, епіршив тимчасово «зачепитися» на заводі. Там побачу, думавось.

Прийшов, побачив і... залишився. Назавжди. В усякому разі, сам він не сумнівається в цьому. Звичайно, не тільки стерильна чистота цехів заворожила юнака, хоч і вона відіграла не останню роль. Більше сотні клопак на пульті управління. І ти не думай повновладний господар. Точніше, володарем складного господарства Василеві Ретушному тоді ще належало стати. Як хотілося сказати батькові, що це не легше, ніж зерно в землю висівати...

Батько переконувався в тому через три роки, коли син став першокласним плавильником, групкомсоргом комсомольсько-молодіжної бригади, членом комсомольського бюро цеху. Чарівником біля установки з прозвічною назвою «піч».

Напередодні відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ Василь завершив виконання завдання трьох років п'ятиріччя. Знав, що для батька це буде радість: не осоромив син.

А як же з професією енергетика? Невже даремно стільки чився? Про це у Василя своя думка:

— Наше підприємство — одне з найбільш енергоозброєних у місті. А є такі установки, що працювати на них можуть лише інженери. Мені технікум ой як допоміг. Тож держава не марно витратила гроші на мою освіту.

Заперечте йому. Якщо зможете, звичайно.

С. ТИШКО,
плавильник Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

Твої вихованці, комсомол

БУДАПЕШТ. Тут відбулась консультативна зустріч представників європейських членських організацій Всесвітньої федерації демократичної молоді. Представники 32 молодіжних організацій з 27 країн підбили підсумки діяльності федерації в Європі за період після X асамблеї ВФДМ, обговорили найважливіші завдання, що випливають з прийнятих на ній рішень.

Особливе місце в дискусії зайняли питання активізації спільних дій європейської молоді в боротьбі за мир та безпеку народів, за надання процесів розрядки напруженості неоворотного і універсального характеру, за обмеження гонки озброєнь і за роззброєння.

На зустрічі відбувся широким обмін думками з питань підготовки і проведення XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Гавані.

БЕРЛІН. Близько 1500 юнаків і дівчат з 60 країн Африки, Азії і Латинської Америки, які розвиваються, пройшли курс марксизму-ленізму у вищій школі центральної ради Спільної вільної німецької молоді. Цього року в кузні молодіжних надів НДР відбудеться ювілейний, 20-й випуск. 30 представників африканських країн з дипломатичної молодіжної школи НДР працюватимуть у молодіжних організаціях своїх країн.

ВІДЕНЬ. Негайної заборони всіх неонацистських груп і спілен в Австрії, а також заборони розповсюдження неонацистської літератури вимагали делегати Берлинської федерації земельної неонацистської молодіжної організації «Юнге гарде», яка відбулась у Лінці. В одностайно прийнятій резолюції, надісланій федеральному нацлерові В. Крайському, говориться, що в Австрії активізували провокаційні виласки неонацистських мастей. Це не тільки суперечить положенням державного договору, а й спрямовано проти демонстрації, миру і розрядки.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

Резолюція містить заклик до глави австрійського уряду вжити енергійних заходів з тим, щоб помилки край підступам «норичевих».

«ФРУНЗЕНЕЦЬ» — «ЗІРКА»—0:0

Дев'ятнадцятий ігровий день чемпіонату країни вніс зміни в турнірну таблицю другої української зони. Першої поразки зазнав нікопольський «Колос» у Харкові від «Металіста». Харків'яни забивали у ворота суперників три голи, а в свої пропустили один. «Металіст» набрав 29 очок і перемістився з другої сходинки на першу, а його місце зайняв «Колос». У нього на очко менше. Ще два очка втратив «Кривбас». На цей раз криворізьці в Полтаві пішли з поля переможени місцевим «Колосом» (0:1). Непогано провела дві гри на виїзді кіровоградська «Зірка». Вона другий матч у Сумах із «Фрунзенцем», як і попередній у Чернігові з «Десною», закінчила теж нульовою нічиєю. Наші земляки тепер мають двадцять шість очок і посідають третє місце.

До кінця першого кола залишилося чотири тури. Наступні ігри у вівторок 27 червня. «Зірка» на своєму стадіоні прийматиме «Кристал» з Херсона.

Інші матчі закінчилися з такими результатами: «Кристал» (Херсон) — «Говерла» (Ужгород) — 5:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Поділля» (Хмельницький) — 2:0, «Десна» (Чернігів) — «Дніпро» (Черкаси) — 4:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Буковина» (Чернівці) — 0:0, «Новатор» (Жданов) — «Авангард» (Ровно) — 2:1, «Шахтар» (Горлівка) — «Торпедо» (Луцьк) — 2:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Житомир) — 3:1.

В. ШАБАЛІН.

А он мне нравится

СЛОВА А. ЖИГАРЕВА. МУЗЫКА В. ШАННЬСКОГО.

Мне говорят, он маленького роста,
Мне говорят, одет он слишком просто,
Мне говорят, поверь, что этот парень
Тебе не пара, совсем не пара.

Припев:

А он мне нравится, нравится, нравится,
И для меня на свете друга лучше нет.
А он мне нравится, нравится, нравится,
И это все, что я могу сказать в ответ.

Он объясняется мне в любви не смеет
И только лишь, как девушка, краснеет,
Мне говорит, твой выбор не из лучших,
Ты нас послушай, ты нас послушай.

Припев:

Признайся вам, сама не понимаю,
Зачем с ним так часто я вздыхаю.
И почему мне только светит солнце
В его окошке, в его окошке.

Припев:

А он мне нравится, нравится, нравится,
И для меня на свете друга лучше нет.
А он мне нравится, нравится, нравится,
И это все, что я могу сказать в ответ.

З різних куточків області від наших молодих читачів щодня приходять листи з проханням надрукувати на сторінках «Молодого комунара» улюблену пісню. Наші дописувачі уважно стежать за новинками радянської і зарубіжної естради, називають імена відомих співаків, діляться враженнями від їхньої виконавської майстерності.

Замовлення на пісню до редакції прислали Т. Морозова з Вільшанки, І. Іщенко з Помічної, Л. Кешман з Голованівського, О. Ружич із Знаменського районів та багато інших.

Найбільше замовлень надійшло на пісні з репертуару популярної польської співачки Анни Герман.

Одну з них ми сьогодні друкуємо.

ПОНЕДІЛОК

26 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — М. Гоголь. «Гравці». Телевізійна. 10.35 — «У світі тварин». 15.30 — Док. фільм «Ми і природа». 16.30 — Концерт Сибірського російського народного хору. 17.00 — Зустріч юнків телевізійної студії «Орел» з архітектором І. Покровським. 18.00 — «День за днем» (НД). 18.15 — «Рік третій — рік ударний». 19.00 — «Народні мелодії». 19.15 — «Товариш президент». До 70-річчя з дня народження Сальвадора Альєнде. 19.45 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). 22.35 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

Ця вулиця в районі Новомиколатівки (м. Кіровоград) одягнена в ошатну зелену кристалічну дереву, прибрану в барвисті різні веселих квітників. Затишні будиночки вибігають з-під темних крон дерев і вістрівчуться в рівній шерензі впоєднанні кам'янистої стрічки тротуару.

Ця вулиця пригадує неспішні кроки нашої славетної поетеси Олени Костіної Журливої. Ця вулиця й досі наслуховує її тихий, спокійний голос.

А ці багаторічні дерева шумлять занурливо про той день, коли вони зацвіли в почесній зарі, проводжаючи в останню путь незабутню Олену Костінову.

Вся її творчість — це непереможна віра в радянське сьогодення, красу рідного краю, оспівування «волі молоді», яку дарував нам Великий Жовтень.

Ще 1926 року в збірці «Металом горно» вона писала: Встеліте шлях квітками їй, зустріньте дні нової ери — назустріч волі молодій порозчиняйте ваші двері!

Вже самі назви поезій Олени Журливої: «Нехай живе Комунізм», «Наш герб», «Слава КПРС!», «З Леніном» та інші — свідчать про високе громадянське звучання її віршів, Олена Костінова багато поетичних рядків присвятила й сонячній молодості і зовсім юним читачам, видрукуювши такі збірки: «Хто знає, як рік минає», «Голуби», «Хазячка» тощо.

Сьогодні ми ще раз звертаємось до її кришталеводжерельної поезії, друкуємо ранні вірші Олени Журливої.

Сьогодні —
80 років
з дня народження
Олени Журливої

«...З ПРЕКРАСНО-ГОРДИМИ ПІСНЯМИ!»

КОМСОМОЛЬСЬКА

МОЇ ДОЛІ

Ми кров заводів, сіль землі,
в душі у нас — безмежна сила,
ми народилися на ріллі,
в заводах криця нас хрестила.

В боях — ми перші добровольці,
ми — юнаки, ми — комсомольці!

Хіба не молоти в руках,
хіба не в нас орлині люті?

Ми — скрізь: на хвилях і в рядах
і воєнморі, і пілотах.

Вперед, вперед, товариші,
завзяті в серце, прапор в руки!

За розвіт вільної душі,
за свято праці і науки.

Нас доля вивела з ріллі
старе життя сховати в труни,

ми — кров заводів, сіль землі,
ми — діти матері комуні.

Ніхто, стрічаючи її,
не був в тимпані і литаври —

вона прийшла в робочі дні,
щоб для борців принести лаври.

Прийшла озброєна й міша,
як давній лицар просто з поля.

Питали люди: «Хто вона?»
І чули горло: «Ваша воля!»

Століття мир її чекав,
чекав і праведного суду —

і ледве в мукх не сконав
од рід кривавих сліз і бруду.

Встеліте шлях квітками їй,
зустріньте дні нової ери —

назустріч волі молодій
порозчиняйте ваші двері!

Відайте сили хвилі шії,
Щоб зміла з душі ганебні плями.

Назустріч волі молодій
з прекрасно-гордими піснями!

Хтось у серце гланув знів,
Що це — сон? Нова омана?

І душа, від щастя п'яна,
продзвеніла: «Це — любов».

Ширше стали дихати груди,
море щастя розлилось...

Гей, за весла! Що не буде,
ми щасливі а не хтось!

Другом буде вітер нам,
а за сідлів — легкі мари:

глянь-бо в душу — сонце там,
це ж кохання в'яже в парі.

Ще до серця: стук, стук, стук...
Наче сонце з неба впало...

Мить... обійми любих рук...
Цілу вічність так... і мало!

Хочу сміху, хочу світа,
щоб залити душу вкрай...

Глянь, весна яка розквітла,
як сміється теплий май!

Стиск руки... Слова несмілі...
Свято неба — на землі;

поцілunki — квіти білі
на кожному чолі.

Ніжні співі на каліні,
рій зворушених думок...

Зміст життя — в одній хвилині,
як цвіте в садку бузок.

А вночі — як рожі повні
думи-мрії, мрії-сні

подарочки немимовні
фей доброї — Весни.

Серце сміху, щастя хоче,
не моя в цьому вина,

щось цвіте в мені, тріпоче,
я радію... Це ж — весна!

ВІВТОРОК

27 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Гребінюк. «Розповіді від першої особи». 11.15 — Шоденник VI Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.50 — К. т. «Сонце миру». Виставка дитячих малюнків. 11.20 — Кіноафіше «Як почли трюки». 16.00 — «Війні Ленінської гвардії». Док. фільм «Григорій Іванович Петровський». 16.20 — Камерний концерт. 16.50 — «Шахтарські горизонти». 17.00 — К. т.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета публікується
на українській мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни 2.

Наступний номер «Молодого комунара»
вийде у четвер, 29 червня.

Т. а. о. редактора М. СЕМЕНЮК.